

Таке відчуття, що летять голуби над землею.  
Ні воєн, ні крові немає уже між людьми.  
Дивлюсь: нахиляється із постаменту Ленін  
До гілок вербових, покладених вчора дітьми.

Бере він до рук ті галузки тоненькі зелені,  
І котики пестять натомлені словом уста.  
Таке відчуття, що крокує планетою Ленін,  
Що він — це сама сонцедайна народів весна,

Таке відчуття, що в ясних прапорах воєдино  
Злились найпалкіші, найкращі бажання з сторіч,  
А в центрі планети стоїть всім знайома людина,  
Проста, як імення її, — Володимир Ілліч.

Щасливий синами, багатий садами, ланами,  
Без нього планета вийти з пільми не змогла б.  
Таке відчуття, що живе він сьогодні між нами  
І житиме вічно у наших серцях і ділах!

1979

---

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.